

širokem svetu: v Rimu, Gradcu, Beču, svoje skušnje so delali pred učitelji, ki znajo več nego ne-prebavljiva deležja kovati. Vsako nedeljo — večina po dvakrat — razlagajo slovenskemu ljudstvu Božjo besedo, in po B. R. razsodbi je vsem tem v zavodu bila potegnjena volovsko kožnata kapica čez glavo, da so nečujoči, nevideči, negovoreči, temuč lajajoči bedaki!

Med temi duhovniki se nahaja tudi takih, ki so vsaki mah sposobni za vsako poslovanje, ktere koli vrste, in so svojo zmožnost ter oblačilno voljo skazali v svojih spisih in podporah sl. Matice, Mohor. društva, tisk. društva itd., — a vse to je „brez samostalnega mišljenja, brez pohlepa za znanostmi in brez vsake nade!“ —

Doslednost! Kako bi še kdo izmed teh 160 potolčenih duhovnikov — in drugih, ker ako eden ud trpi, občuti celo telo — „Sl. Narod“ podpirati mogel?! Kdor sovražniku svojemu morilno orožje v roke tišči, je naj večji bedak.

Eden v imenu svojih žaljenih duhovnih tovarišev.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odbor, v katerem se zastran volilne prenarredbe posvetujejo, dela tako kakor človek, ki je začel malo pred zimo bram zidati, pa ga vendar še pred zimo hoče pod streho imeti. V malo dneh potem, ko so poljski udje izstópili, je odbor načrt presodil in vse odobril, kakor je vlada predlagala, in tako je volilna prenarredba res pod strehoj. Ker so v začetku nekateri odborniki v tem in onem načrt grajali in posebne predloge stavljali, je vzela hišna majka „N. fr. Pr.“ šibo v roke in začela posamesne odbornike hudo pretepati, posebno pa poslanca Fuksa iz Znojma, ki je najbolj zabavljaj, ter ga zasmehovala za „Znaimer Fuchslein.“ Šiba je pomagala in odbor je postal bolj krotek in pokoren.

Koliko zlega da je v direktnih volitvah skritega, nam kaže ista ustavaška trobentača, ki je v svojem nepopisljivem napuha te dni izrekla, da so avstrijski Nemci edini faktor, kteremu gre pravica, voditeljem biti vsem avstrijskim narodom!! Sicer še ni vse — pravi „N. fr. Pr.“ — česar zahtevamo, toda za zdaj smo zadovoljni, ker se nadjamo, da bodemo dosegli vse, kar hočemo, ako imamo državni zbor iz direktnih volitev! — Vemo pa že zdavno, kar hočejo; kontumacirati hoté narode, ki se držijo narodnih in deželnih pravic, kat. cerkev pa, to je višje in nižje duhovstvo hoté upognuti pod ostro, vsemo-gočno državno oblast.

Velik strah je bil za ustavake, ko so čuli, da je česki knez Lobkovic svitl. cesarju izročil česko peticijo zoper dir. volitve s 250.000 podpisi, in da je on, kakor grof. Reyer, ki je enako peticijo koroških federalistov izročil, posebno

prijazno od cesarja sprejet bil. Vse to je v ustavaškem taboru toliki nepokoj napravilo, da je — kakor poveda „Vatld.“ — minister Lasser šel tolažit poslancev, češ, da so svitli cesar česko peticijo njemu izročili, da jo uredno reši. Gospodje menda ne vedó — pristavlja „Vtld.“, — kaj to pomeni. Po ustavni navadi mora minister cesarju gledé teh peticij poročati in predloge staviti. Minister bo brez dvoma predlagal, da se gledé teh peticij preide na dnevni red. Tačas še le pride do sklepa. Cesar zamorejo takrat nasprotno reči in minister mora potem ali volilno prenarredbo opustiti ali pa za odpust prositi. Pomota je tedaj misliti, da se ustavakom voda na mlin napeljuje, ako cesar peticije v uredno rešenje ministru oddajo.

Še veči strah je napravilo ustavakom, ko so te dni na posvet se sešli v Beču grof. Hohenwart, Klam-Martinić in ogerski (konservativni) baron. Pavel Sennyey, ter posvetovali se tudi z gr. Fr. Falkenhayn-om. Vladni list je sicer poročal, da so se razšli brez vspeha; ali telegraf ne da miru ter poroča, da je Klam-Martinić iz Prage zopet na Dunaj prišel.

Kar zadeva Poljake, poročajo zdaj že ustavaški listi sami, da zapusté drž. zbor, brž ko pride volilna prenarredba do glasovanja.

Gotovo je tedaj, da se velike reči kuhajo in da — nam obupati nikakor ni. Prosimo le tudi Boga za pomoč, da bode svetli cesar tako krenuli, kakor je najboljše za — vso Avstrijo.

Na Predarlskem so razpisane posilne dir. volitve v drž. zbor, ker sta v dež. zboru voljena poslanca odrekla sodelovanje v drž. zboru. Čudne bodo volitve v delegacijo zastran onih dežel, kterih zastopniki niso v državnem zboru.

Razne stvari.

(Prva poskušnja) na sadjorejski in vinorejski šoli v Mariboru bila je v ponedeljek 24. t. m. Od dež. odbora je prišel dr. Michl, nazoči so bili tudi milostljivi knezoškof, g. okrajni glavar, županov namestnik in mnogi drugi gostje, posebno iz učiteljskega stanit. Odgovarjali so mladenči prav dobro in videti je bilo, da so si gg. učitelji, in posebno še g. direktor Göthe, mnogo prizadevali, v kratkem času dovoljen vspeh doseči. Veliko lepši vspeh bi se pa dosegel, ko bi se učencem slov. narodnosti vsaj tehnične besede tudi slovenski pojasnovale; tako bi zamogli po dovršenih tečajih tudi v domovini ljudem dopovedati, kako naj delajo. Pri izključivno nemškem produktu ostane pa vspeh te šole več manje dvomljiv.

(Služba drugega učitelja) na ravno omenjeni šoli je po dež. odboru podeljena g. Jož. Janžekoviču, dosedanjemu učitelju pri sv. Ilu blizo Velenja.

(Gostija in sedmna ob enom) je bila v Doberni 24. t. m. Kmetica in udova Tržan, ki je že delj časa bolehal, izroči gospodarstvo hčerki in